

[Hanne Severinsen]

Det er noget, vi har søgt at undgå, fordi vi synes, det er synd for kvindekongresserne, hvor der er så mange substantielle emner, det er vigtigt at behandle. Det er derfor, jeg understregede, at jeg tror, vi også skal lægge megen vægt på undertemaerne, områder som sundhed, arbejde og uddannelse, hvor man virkelig kan gavne kvinderne og specielt kvinderne i u-landene, som vi jo alle sammen har talt meget om.

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

Fru Lone Dybkjær sagde i sin bemærkning om den offentlige sektor bl.a., at folk skulle være selvhjulpne. Det kan jeg for så vidt godt være enig i, men hvis folk skal være selvhjulpne, bl.a. pensionister, er der nogle betingelser, der skal opfyldes, og som også kræver en udbygning af den offentlige sektor. Hvis en pensionist skal have et reelt valg med hensyn til, om han eller hun skal være hjemme eller på et plejehjem, kræver det for det første, at der er plejehjemspladser nok, for det andet, at der i hjemmet kan skabes nogle betingelser med tilstrækkelig hjemmehjælp, natsygeplejersker osv., der gør det muligt for de ældre at blive hjemme, og det kniber det utrolig meget med i mange kommuner i dag. Det kræver faktisk også, at de gamle eller ældre kan blive opereret for slidgigt i hofterne forholdsvis hurtigt, så de ikke skal gå rundt eller til sidst slet ikke kan gå, fordi hofterne er slidt helt ned. Og det er faktisk sådan mange steder i dag, at gamle og ældre må vente meget lang tid på de operationer, hvis de da ikke er døde, før det overhovedet kan blive til en realitet. Det er de barske vilkår, og de ting skal laves om, og den offentlige sektor skal forbedres på de punkter, for at folk reelt kan blive selvhjulpne.

Hvad angår kvinderne i mandefagene, satter jeg egentlig ikke så meget spørgsmålstegn ved, om man skulle presse eller opfordre nogen til at gå ind i dem. Jeg påpegede, hvad man tit glemmer i den offentlige debat, at kvindernes arbejdsløshedsprocent er så grotesk stor i de fag, og at den beskæftigelsesfremgang, der har været, udelukkende er kommet mændene til gode. Selv i et akademikerfag som ingeniørernes har mændene en arbejdsløshedsprocent på 3,2, mens kvinderne er oppe på næsten 6. Det vil sige, at der

er problemer, vi må løse, hvad enten det er akademiker eller håndværker, man vælger at blive inden for et fag domineret af mænd, men jeg fik ikke noget svar på, om regeringspartierne havde gjort sig nogen overvejelser med hensyn til, hvad man skulle gøre for at afhjælpe det, at kvinder nu bliver arbejdsløse smede i stedet for arbejdsløse pædagoger.

Ordføreren for de kristelige, hr. Kofod-Svendsen, var den eneste, der talte om prostitution og om, at Danmark har forsket alt for lidt i de sociale årsager til prostitutionen. Jeg synes næsten, det var rørende, for jeg mener faktisk, at hr. Kofod-Svendsen ikke kan sige sig fri for at have et vist ansvar for, at prostitutionen er stigende. Vi kan være enige med hr. Kofod-Svendsen i, at det er nødvendigt at hjælpe og vejlede de prostituerede og skabe nogle betingelser, der gør det muligt for dem at komme ud af prostitutionen, men det koster jo penge, og hvor skal de penge komme fra? Vil hr. Kofod-Svendsen være med til at skaffe dem? Der kan være mange årsager til, at kvinder bliver prostituerede; man behøver faktisk ikke at gennemføre store projekter for at kunne se, at det oftest er kvinder fra nogle specielle sociale grupper, som bliver prostituerede, at det er kvinder, som ikke har fået en uddannelse, og som ikke har et arbejde, kvinder, som må nøjes med i bedste fald regeringens fastfrosne dagpenge, i værste fald de forringede bistandsydelse, som de ikke kan leve af . . .

Første næstformand (Knud Østergaard):

Der foregår en debat her i salen!

Elisabeth Bruun Olesen (VS):

. . . eller at det er kvinder, som ikke har haft andre muligheder for at skaffe tøj eller ting til deres børn, så børnene kan se ud som andre børn i skolen. Der er faktisk mange forældre, der føler det som en ydmygelse, hvis deres fattigdom smitter af på børnene – ja, måske endda kan ses på børnene. Det kan også være en mor, som gerne vil give sine børn de samme julegaver, som andre børn får, eller give dem oplevelser, som koster penge. Det er de ting, vi mener hr. Kofod-Svendsen burde se på i langt højere grad.

Jeg kan sige til hr. Kofod-Svendsen – nu kan jeg ikke se ham, men der er måske andre fra kristeligt folkeparti – at VS faktisk for-